

СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
ЛІГА СТУДЕНТІВ АСОЦІАЦІЇ ПРАВНИКІВ УКРАЇНИ

**ПРАВОВІ ЗАСАДИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ
ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО РОЗВИТКУ ТА БЕЗПЕКИ СУСПІЛЬСТВА**

МАТЕРІАЛИ
Міжнародної науково-практичної конференції
(Суми, 19-20 травня 2016 року)

Суми
Сумський державний університет
2016

Слід зауважити, що податок на багатство в різних формах діє в Іспанії, Франції, Голандії, Норвегії, Німеччині, Австрії, Великобританії, Швеції, Бельгії, Данії, Ісландії, Люксембурзі. Розглядається також питання про його запровадження у США[2].

Враховуючи зазначене, слід підсумувати, що введення податку на багатство є правильним і доцільним. Це допоможе збагатити бюджет держави та поставити на місце людей, які витягували останні кошти з бюджетів. Для кращого результату потрібно удосконалювати та доповнювати законодавство з даного питання. Крім того, цей механізм має стати діючим та реальним, а не лише закріпленим на рівні законодавства.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Недеснова К. Хто в Україні сплачуватиме податок на розкіш [Електронний ресурс] / К. Недеснова. – Режим доступу: <http://www.radiosvoboda.org/content/article/24620860.html>.

2. Пашковська Т. Податок на розкіш: покарання за багатство або удар по середньому класу? [Електронний ресурс] / Т. Пашковська. – Режим доступу: <http://www.bnwes.info/buhgalteriya/arhiv-sayta-2012/podatok-na-rozkish-pokarannya-za-bagatstvo-abo-udar-po-serednomu-klasu.html>.

3. Мінфін оприлюднив нові податки на елітні автомобілі [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://tsn.ua/groshi/minfin-oprilyudniv-novi-podatki-na-rozkishni-avtomobili-558770.html>.

ІНФОРМАЦІЯ ЯК ДОКАЗ В АДМІНІСТРАТИВНОМУ ПРОЦЕСУАЛЬНОМУ ПРАВІ

Биряк Л.П.

*студентка II курсу юридичного факультету
Сумського державного університету*

Науковий керівник: Колеснікова М.В.

*к.н.ю., ст. викладач кафедри АППФЕБ юридичного факультету
Сумського державного університету*

Відповідно до норм чинного законодавства термін докази є збірним поняттям, змістовним наповненням яких є фактичні дані, факти, відомості про обставини справи тощо. Такі категорії одночасно є складовою інформації. Таким чином, можна сказати, що інформація є доказом. Саме тому, дослідження цієї теми є актуальним у наш час і заслуговує особливого розгляду.

Відповідно до статті 69 Кодексу адміністративного судочинства України доказами в адміністративному судочинстві є будь-які фактичні дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин, що обґрунтовують вимоги й заперечення осіб, які беруть участь у справі, та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи. Ці дані встановлюються судом на підставі пояснень сторін, третіх осіб та їхніх представників, показань свідків, письмових і речових доказів, висновків експертів.

Фактичні дані, на підставі яких виносяться рішення по адміністративній справі, визнаються доказами за умови дотримання двох вимог: належності та допустимості. Вони сформульовані у статті 70 Кодексу адміністративного судочинства України: по-перше, належними є докази, які містять інформацію щодо предмету доказування. По-друге, Сторони мають право обґрунтовувати належність конкретного доказу для

підтвердження їхніх вимог або заперечень. По-третє, докази, одержані з порушенням закону, судом при вирішенні справи не беруться до уваги. По-четверте, обставини, які за законом повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватися ніякими іншими засобами доказування, крім випадків, коли щодо таких обставин не виникає спору [1].

Деякі вчені вважають доказами «фактичні дані, інформацію, на основі якій встановлюються обставини справи». Докази є комплексним поняттям, змістовним наповненням яких є факти, фактичні дані, відомості про обставини справи. Названі категорії є складовою інформації. З цього слідує, що докази мають інформаційну природу [2].

Відповідно до статті 1 Закону України «Про інформацію» інформація – це будь-які відомості або дані, які можуть бути збережені на матеріальних носіях або відображені в електронному вигляді [3].

Інформація - це не просто дані, а певний продукт, який являє собою усвідомлений та цілеспрямований процес. Просто інформація не є доказовою, вона може розглядатися як доказ за наявності відповідних умов:

1) повинна містити дані про наявність або відсутність адміністративного правопорушення, винності особи в його здійсненні й інших обставин, що мають істотне значення при вирішенні відповідної справи [2];

2) має бути процесуально оформленою у встановленому законом порядку та походити із законного джерела отримання, тобто докази можуть бути використані в адміністративному провадженні тільки в тому випадку, якщо вони отримані в порядку та з джерел, передбачених чинним законодавством [2];

5) інформація повинна пройти етапи збирання, перевірки, оцінки доказів;

6) інформація повинна існувати у процесуальній формі;

7) повинна відтворювати належним чином всі обставини публічно-правового спору;

8) повинна поєднувати форму та зміст даних;

9) має володіти властивостями доказів - належність, допустимість, достатність, достовірність;

10) доказовий статус надається не самим предметам, а інформації, якою вони володіють;

11) повинна поєднувати знання, які сформовані про предмет доказування [4].

У англійській та американській теорії доказового права відсутнє повне та розгорнуте визначення доказів, але простежується інформаційна природа доказів. П. Мерфі вважає, що доказами можуть бути визначені як будь-які матеріали, які містять інформацію, щоб переконати суд у правдивості або імовірності деяких фактів, які представлені перед ним. Н. Уілкінс вважає, доказ факту - це інформація, в яку необхідно повірити. Із поглядів іноземних вчених можна побачити, що вони виділяють мету доказування, тобто змушують суд повірити у всі обставини справи за наявності достатньої кількості інформації. Таким чином, докази в доказовому праві Англії та Сполучених Штатів Америки у судовій діяльності для винесення рішення достатньо досягти визначеного ступеня переконаності, імовірності, правдивості інформації про обставини справи, для отримання правильного рішення суду [4].

Отже, відповідно до зазначеного докази в адміністративному судочинстві можна ототожнювати з інформацією. Докази - будь-які фактичні дані, факти, відомості про обставини справи отримані у процесуально передбаченому порядку, на підставі яких встановлюється наявність чи відсутність фактів та обставин, що мають

значення для вирішення судової справи. Такі категорії є складовою інформації. Але потрібно брати до уваги, що просто інформація не є доказовою, вона може розглядатися як доказ за наявності відповідних умов.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Кодекс адміністративного судочинства України: Верховна Рада України; Кодекс України від 06.07.2005 № 2747-IV [Електронний ресурс] : Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2747-15/page3>

2. Кісіль З.Р Адміністративне право: навч. посів. - 3-те вид. - К. Алерта; ЦУЛ, 2011.-696 с.

3. Закон України «Про інформацію»: Верховна Рада України; Закон від 02.10.1992 № 2657-ХІІ [Електронний ресурс] : Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2657-12>

4. Калмикова Я.С. Інформаційна природа доказів в адміністративному судочинстві / Я.С. Калмикова // Недержавний сектор безпеки: сучасний досвід та проблеми порівняльно-правового регулювання : тези доп. учасників ІІ Міжнар. наук.-практ. конф. 19 квіт. 2014 р. – Харків, 2014. – С. 33-35.

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС СУДДІ ЯК ОСНОВНОГО НОСІЯ СУДОВОЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ

Бондаренко О. С.

*студентка V курсу юридичного факультету
Сумського державного університету*

Наукові керівники: Куліш А. М.

*професор, д.ю.н., Заслужений юрист України, декан юридичного факультету
Сумського державного університету*

Гаруст Ю. В.

*д.ю.н., доцент кафедри АГПФЕБ юридичного факультету Сумського державного
університету*

«Я, (ім'я та прізвище), вступаючи на посаду судді, урочисто присягаю Українському народові об'єктивно, безсторонньо, неупереджено, незалежно, справедливо та кваліфіковано здійснювати правосуддя від імені України, керуючись принципом верховенства права, підкоряючись лише закону, чесно і сумлінно здійснювати повноваження та виконувати обов'язки судді, дотримуватися етичних принципів і правил поведінки судді, не вчиняти дій, що порочать звання судді або підривають авторитет правосуддя» - присяга судді (ст. 56 Закону України «Про судоустрій та статус суддів»).

Слова присяги судді звучать гордо! Проте, в більшості випадків ці слова «неупереджено, незалежно, справедливо» залишаються тільки на папері, а в реальному житті слова «корупція, залежність та відсутність професіоналізму» асоціюються із посадою судді.

Сьогодні для України є вкрай важливим оптимізувати діяльність всіх органів державної влади, в тому числі й судової. В процесі своєї діяльності судова влада виконує покладені на неї обов'язки шляхом розв'язання правових конфліктів між громадянами, органами влади та організаціями. Судова система покликана захищати громадян, їх права та обов'язки, як від неправомірних дій держави, так і від посягань інших громадян чи організацій, тому що саме правосуддя є гарантом законності, справедливості та порядку в суспільстві. Відтак, кожен елемент механізму під назвою